

[Dahlgaard.]

momsen, forstod jeg ikke helt. Jeg fik nærmest indtryk af, at boligministeren mente, at jo større byggeri der er, jo mere sparer man, og det er for så vidt rigtigt, som når man har nedsat nogle satsler, får de øget vægt, jo mere man bygger. Men på den anden side går der altså flere penge ud af statskassen, og det er det, spareplanen drejer sig om. Altså, spørgsmålet er, om de penge, der skal ud af statskassen næste år i anledning af det, man har gjort med ændringen af refusionen af byggemomsen, som igen — det er boligministeren og jeg enige om — er en af de væsentlige årsager til, at byggeriet er blevet så meget større end dengang, ikke har ført til, at den besparelse i kroner og øre, som vi altså skal til at kigge på om en måneds tid på den nye finanslov, nu er mere eller mindre væk. Nu er økonomi- og budgetministeren her ikke, og det er ham, der har redegjort for disse ting over for folketingsudvalget i sin tid, men det er jo også på sin vis en slags ressort for boligministeren.

Boligministeren havde en bemærkning til, jeg tror, det var hr. Guldborg, som jeg for så vidt er enig i, nemlig at man ikke på nuværende tidspunkt kan forpligte sig som boligminister til ikke at komme med flere kortsigtede love på boligområdet. Det kan jeg forstå. Jeg vil gerne bede boligministeren om at præcisere, at det skal forstås ganske præcis sådan, at der altså godt kan komme nogle flere boliglove med kort sigte, det skal ikke forstås sådan, at boligministeren omgås med tanker om, at man i den langsigtede boligpolitik vil prøve på at gå stykkevis frem. Det vil jeg i hvert fald advare imod. Jeg mener, at der i den langsigtede boligpolitik må være samtidighed ved beslutningen om de forskellige spørgsmål, vi vil have at tage stilling til.

Hr. Henning Philipsen . . . er tiden ved at udløbe?

Fjerde næstformand (*Morten Lange*): Den er udløbet.

Dahlgaard: Er den udløbet? Ja men så skal jeg gøre bemærkningen kortere, end jeg havde tænkt mig.

Jeg er ked af den tale, som hr. Henning Philipsen holdt her. Jeg kan afsløre, at det

første, jeg gjorde, da vi så det nye boligudvalg, var at se efter, om socialistisk folkeparti mødte op med de samme repræsentanter som sidste år. Det gjorde de, og det skønnede jeg var dårlige tegn for mulighederne for at nå frem til en langsigtet boligpolitik.

Henning Philipsen: Må jeg sige til det sidste, hr. Dahlgaard sagde, at det tager vi absolut som en ros.

Må jeg dernæst lige gøre en bemærkning til hr. Axel Ivan Pedersen, som altså nu siger, at han ikke mener, boligforliget var en fiasko — og det må man jo så tage til efterretning. Jeg havde nær sagt, det glæder mig altid at høre en røst fra graven, men det skal jeg lade være med at sige; det glæder mig i hvert fald at høre en røst fra fortiden, for det er boligforliget jo.

Men når hr. Axel Ivan Pedersen dernæst spørger mig, om vi vil opretholde rentesikringen i formuleringen af en ny langsigtet politik, så vil jeg sige: nej, det er ikke vores hensigt. Det er ikke vores hensigt at opretholde rentesikringen. Vi vil have en anden form for finansiering af boligbyggeriet end den måde, som det sker på nu. Med den måde, hvorpå man finansierer boligbyggeriet nu, bl. a. igennem rentesikringsydelserne, er det en social illusion; jeg har sagt det før, og jeg vil gerne gentage det. Efter min opfattelse er det en social illusion at tro, at man gennem rentesikring sikrer lejerne noget som helst. Dem, man sikrer, er obligationsejerne. Dem sikrer man en enorm forrentning af deres investerede kapital med statsgaranti, og det er det, vi vil have fjernet, således at vi i stedet for kan anvende disse midler til fordel for lejerne, ikke til fordel for obligationsejerne.

Jeg er tilfreds med økonomiministerens svar til mig, og jeg har forstået det på den måde, at ministeren i hvert fald fremover vil holde et vågent øje med, hvordan udviklingen skulle være set i forhold til vurderingerne, altså set i forhold til den aftale, som kreditinstitutterne har lavet med økonomiministeriet.

Endelig en sidste bemærkning vedrørende parcelhusene, idet hr. Bendix jo har givet udtryk for, at vi såvel som socialdemokratiet skulle være særdeles parcelhusfjendtlige.